

БА ШОИРАИ ШИРИНАДО ЖОЛА

ЭЙ МУРҒИ ХУШНАВО, КИ БА ЧАНДИН БАҲОРҲО
ДАР ГУЛСИТОНИ МАН ХУШУ ДИЛБАР СУРУДАИ!
ОГАҲ, ШУДАМ КУНУН, КИ ДАР ИН НАВБАҲОР БОЗ
АЗМИ САФАР ТУ ЧОНИБИ МИҲАН НАМУДАИ.

ХИЧРОН БА ДУСТ ГАР ЧИ ФИТАД МУШКИЛУ ГАРОН
ДАР ГУЛСИ^{СИ}ТОНИ МИҲАНАТ МАСРУР БОШУ ШОД.
АЗ ДИДА МЕРАВИЮ БА ГУШАМ НАВОИ ТУСТ,
АЗ ДИДА МЕРАВИЮ ВАЛЕ КАЙ РАВИ ЗИ ЁД.

САВТИ НАВАТ БА БОҒИ МИҲАН ИНТИЗОР МО,
ХОҲЕМ БАР ТУВУ МИҲАНАТ НАВБАҲОР МО!

Бо умеду орзуи сарсаб-
зию шукдорониҳои рузгорӣ таъби
шумо

Саъбафз

9/IV-1979.

МАН ТАШНАЛАБ БУДАМ

(БА ЖОЛА БАДЕЪ)

Рузе зи рӯзгор —
Дар мавсими баҳор,
Борони жола рехт,
Бар дашту кӯҳсор.
Ҳар донаш софу булуруну беғубор —
Ҳамчун дили бузург!
Ман ташналаб будам.
Ҳар донро, ки омади аз гунбази сипеҳр,
Ман дар талаб будам.
Аммо бузург буд басо гунбази сипеҳр,
К-он карда буд чониби ман ин ато равон.
Ҳамчун бузург буд ҳаме ин замини меҳр,
К-аз руи сидқ карда қабул ҳар якеи он.
Се-чор дона бар кафи ман уфтоду бас.
Дил чанд лаҳзае ба гуҳар гашт ҳамнафас...
Дидам:

Фитода дона фузун бар дили замин,
Зуд об мешаванд.

Гуфтам:

Гузор, ҷой надорад ба рашк ин —
Ҳамчун маъе ҳазор ниҳолони ташналаб,
Шодоб мешаванд!

Маориф ва Матбуа
4 дек. 1955.